

ΑΠΟΨΗ

Εκπαιδεύοντας πολίτες του κόσμου και μελλοντικούς ηγέτες

THE LIANA GOYTA*

Η κρίσιμη κατάσταση την οποία διανύουμε ως χώρα θέτει «επί τάπητος» πολλό, κρίσιμα και δομικά προβλήματα της Ελλάδας. Έννοιες, όπως ανταγωνιστικότητα, διαφάνεια, αξιοκρατία, αναζητούνται όχι μόνο για την ελληνική οικονομία, αλλά και για όλη την κοινωνία. Μοιάζει πως χρειάζεται να δούμε ξανά εκβόθρων τη νοοτροπία και την παιδεία μας, όλοι οι πολίτες αυτής της χώρας, και βεβαίως -πολύ περισσότερο- και οι ηγέτες μας, οι οποίοι έχουν την ευθύνη των κρίσιμων αποφάσεων. Και δεν γίνεται να μη φτάσουμε στο θέμα της παιδείας στο σύνολό της, αν θέλουμε πραγματικά να αναζητήσουμε σε βάθος «τις ρίζες του κακού»....

«Ο κόσμος έγινε μικρότερος και πιο αλληλοσυνδεδεμένος», έλεγε πριν από μερικούς μήνες ο πρόεδρος του Πανεπιστημίου του Yale, μιλώντας για το σημερινό πλαίσιο στο οποίο καλούνται τα εκπαιδευτικά ιδρύματα να εκπαιδεύουν επιστήμονες και πολίτες. Με τη φράση αυτή οριοθετεί τις νέες συνθήκες και απαιτήσεις ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα-μύθος και με βάση αυτές αναπροσαρμόζεται και σχεδιάζει το μέλλον. Ένα μέλλον που οφείλει να φανεί αντάξιο μιας βαριάς παράδοσης αιώνων και να ανταποκριθεί στις ρευστές και διορκώς μεταβαλλόμενες παγκόσμιες συνθήκες της γνώσης και της οικονομίας. Μια λέξη κυριάρχησε στον άμεσο αλλά αναλυτικό και μεστό λόγο του προέδρου του Yale: η λέξη «ηγέτης». Γιατί κυριάρχος στόχος ενός πανεπιστημίου αυτού του βεληνεκούς είναι να προετοιμάσει τους ηγέτες του μέλλοντος στην επιστήμη, την κοινωνία, την οικονομία, την πολιτική.

Και για να πετύχει αυτός ο πολύπλοκος στόχος εκπαίδευσης, απαιτούνται δύο βασικά πράγματα: Να εντοπισθούν οι σημερινές επιτακτικές ανάγκες για προσαρμογή στο διεθνές περιβάλλον και, δεύτερον, να δοθούν εκείνα τα εφόδια γνώσης και κουλτούρας, ώστε οι απόφοιτοι να είναι όχι μόνο καταρτισμένοι επιστήμονες, αλλά και πο-

λίτες του κόσμου και δυνατοί ηγέτες της επόμενης γενιάς.

Πόσο, άραγε, τα δικά μας πανεπιστήμια προετοιμάζουν τους Έλληνες φοιτητές να μπουν στον επαγγελματικό και κοινωνικό στίβο με τέτοια εφόδια; Πόσοι από τους επικεφαλής των ελληνικών πανεπιστημίων θα μπορούσαν να μιλήσουν σήμερα στους πολίτες -τους νέους και τους γονείς-, εμπνέοντας τέτοιους στόχους και προοπτικές, με όρους της παγκόσμιας οικονομίας και γνώσης;

Δυστυχώς, η εσωστρέφεια -που μοιάζει να μας χαρακτηρίζει ως κοινωνία γενικότερα- κυριαρχεί και στο ελληνικό πανεπιστήμιο ή ίσως, ως κουλτούρα, ξεκινάει από αυτό. Από ένα πανεπιστήμιο όπου το ζητούμενο είναι να παραμείνουν τα πράγματα ως έχουν, το οποίο φοβάται να αξιολογηθεί και να συγκριθεί, που αποστρέφεται τον ανταγωνισμό.

Ίσως λοιπόν, όταν οι οικονομικοί αναλυτές αναζητούν τα αδύνατα σημεία της χώρας μας στο παιχνίδι της ανταγωνιστικότητας, θα πρέπει να στραφούν στην καρδιά του προβλήματος, εκεί όπου πραγματικά απαξιώνεται αυτή η έννοια: στην εκπαίδευση και την παιδεία της ελληνικής κοινωνίας, εκεί όπου ο νέος παίρνει τα πρώτα μαθήματά του ως ενήλικας. Έτσι, οι δυνάμεις υπεράσπισης των «κεκτημένων» του ελληνικού πανεπιστημίου δεν επηρεάζουν μόνο την ποιότητα της επιστημονικής εκπαίδευσης. Η χειρότερη ίσως υπηρεσία τους είναι ότι καταδικάζουν την κοινωνία του μέλλοντος σε αδυναμία να προσαρμόζεται, να αφευγκράζεται, να γίνεται ανταγωνιστική, να αναδεικνύει την αριστεία και να αναδεικνύει ηγέτες. Αυτό που γίνεται στα μεγάλα εκπαιδευτικά ιδρύματα του εξωτερικού μάς αφήνει αδιάφορους. Ωστόσο το πληρώνουμε αργότερα ως κοινωνία, σε όλα τα επίπεδα, με κρίσεις όπως αυτή που περνάμε αυτό τον καιρό...

* Χημικός μηχανικός, σύμβουλος σε θέματα Ενέργειας, Περιβάλλοντος και Ανάπτυξης, πρόεδρος Παραρτήματος Θεσσαλονίκης του Ινστιτούτου «Κωνσταντίνος Καραμανλής»

**Δυστυχώς,
η εσωστρέφεια
-που μοιάζει να
μας χαρακτηρίζει ως
κοινωνία γενικότερα-
κυριαρχεί και
στο ελληνικό
πανεπιστήμιο
ή ίσως, ως κουλτούρα,
ξεκινάει από αυτό**

ΑΠΟΔΕΛΤΙΩΣΗ ΤΥΠΟΥ * ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ
ΒΑΚΧΟΥ 30 Τ.Κ 54629 ΤΗΛ: 2310 539371, 538633 e-mail: info@apo.gr

"ενημέρωση"
www.apo.gr

κόσμος του Επενδυτή
INVESTORS WORLD

